

llantó m. llantia
llantover m. llantier, *aranyà*
 que sorté diferents llantos o
 llanties.

llanut -uda adj. Que té llana;
 dit esp. de l'home ignorant; toix.

llanpa f. burboració petita
~~una cap pala~~ de rem, sense
 cap pal.

llanpada f. Càrrega que
 porta una llanpa

llanper m. El qui mena una
 llanpa